

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร						ค่า F
	ต่ำกว่า 40 ไร่		40 - 80 ไร่		สูงกว่า 80 ไร่		
	(n = 55)		(n = 39)		(n = 25)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.27	0.56	1.28	0.51	1.12	0.60	0.795
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.20	0.56	1.23	0.58	1.16	0.55	0.119
3. วิธีการปลูกยาง							
- การปลูกด้วยต้นคอคา	0.95	0.68	1.23	0.66	1.12	0.53	1.157
- การปลูกด้วยต้นยางชำถุง	1.48	0.57	1.33	0.62	1.16	0.55	2.520*
- การปลูกด้วยเมล็ดแล้วคึดคา	0.85	0.65	1.15	0.67	1.12	0.60	2.912*
4. การปลูกซ่อมยาง	1.20	0.56	1.79	0.56	1.12	0.33	0.205
5. การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.22	0.57	1.13	0.57	1.24	0.44	0.429
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง							
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	1.05	0.56	1.03	0.54	1.24	0.44	1.413
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	1.09	0.59	1.05	0.51	1.12	0.33	0.143
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.35	0.55	1.28	0.60	1.12	0.33	1.539
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช							
- การกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.24	0.61	1.23	0.54	1.20	0.41	0.039
- การกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.38	0.64	1.26	0.59	1.20	0.41	1.165
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.84	0.69	0.89	0.55	1.00	0.41	0.652
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.78	0.59	0.74	0.49	0.96	0.45	1.334
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.25	0.52	1.26	0.55	1.12	0.53	0.645
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.42	0.49	1.44	0.50	1.28	0.46	0.880
12. การกรีดยาง	1.64	0.49	1.44	0.59	1.60	0.50	1.723

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร						ค่า F
	ต่ำกว่า 40 ไร่		40 - 80 ไร่		มากกว่า 80 ไร่		
	(n = 55)		(n = 39)		(n = 25)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง							
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.44 ^a	0.66	1.03 ^b	0.67	1.28 ^{ab}	0.74	4.174*
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	1.36	0.62	1.28	0.60	1.36	0.49	0.244
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวันรวมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง	1.40	0.59	1.18	0.51	1.32	0.48	1.876
14. การแปรรูปยางพารา							
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.65	0.55	1.46	0.51	1.48	0.51	1.839
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.31	0.64	1.28	0.65	1.28	0.46	0.032
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.31	0.66	1.51	0.68	1.28	0.54	1.436
- วิธีการทำยางแท่ง	1.29	0.66	1.49	0.68	1.32	0.56	1.115
- วิธีการทำยางเครพ	1.23	0.74	1.46	0.68	1.36	0.57	1.230
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.35	0.77	1.44	0.68	1.56	0.58	0.802
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด	1.76	0.47	1.69	0.52	1.64	0.49	0.602
16. การตลาด							
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.95 ^a	0.23	1.89 ^{ab}	0.31	1.76 ^a	0.44	3.134*
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยางที่ตลาดต้องการ	1.85	0.36	1.82	0.39	1.88	0.33	0.218
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.93 ^{ab}	0.26	1.82 ^b	0.39	2.00 ^a	0.00	3.255*

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

2) เกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรมากกว่า 80 ไร่ขึ้นไป มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การปลูกยางด้วยเมล็ดในแปลงแล้วติดตามแปลง และราคาผลิตภัณฑ์ยาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการปลูกยางด้วยเมล็ดแล้วติดตามด้วยต้นทุนรู้ดี ทำให้เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางมากประหยัดเวลาและแรงงานในการปลูกยางมากขึ้น และต้องการข้อมูลข่าวสารเรื่องราคารับซื้อยางเพื่อให้ได้ราคาที่สูงขึ้น

ส่วนเรื่องอื่นๆ อีกจำนวน 11 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มมีระดับความต้องการความรู้ไม่แตกต่างกัน

8) เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเกษตรต่อปี

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้ภาคเกษตรเฉลี่ยแตกต่างกันจำนวน 3 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,000-30,000 บาท และรายได้มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป มีระดับความต้องการความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.17 ดังนี้

เกษตรกรที่มีรายได้จากภาคการเกษตรเฉลี่ยต่อปีแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม คือ มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,000-30,000 บาท และรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 เรื่อง คือ การเลือกพื้นที่ปลูกยาง และราคาผลิตภัณฑ์ยาง เมื่อทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ผลปรากฏ พบว่า

1) เกษตรกรที่มีรายได้จากภาคเกษตรเฉลี่ยระหว่าง 10,000-30,000 บาทต่อปี มีความต้องการสูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีรายได้จากการเกษตรต่ำทำให้เกษตรกรให้ความสำคัญต่อการเลือกพื้นที่ปลูกพืช เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์สูงสุดในด้านผลผลิตและรายได้

2) เกษตรกรที่มีรายได้จากภาคเกษตรเฉลี่ยมากกว่า 30,000 บาทต่อปี มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้ภาคเกษตรมากมักเป็นบุคคลที่มีความสนใจในข่าวสารเรื่องการตลาดสินค้าเกษตร และมักจะพิจารณาถึงราคาผลผลิตเป็นสำคัญในการปลูกพืช

ส่วนเรื่องอื่นๆ อีก 14 เรื่อง พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากภาคการเกษตรแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการความรู้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามรายได้จากการเกษตรต่อปี

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	รายได้จากการเกษตร (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 10000		10000-30000		มากกว่า 30000		
	(n =51)		(n = 39)		(n = 29)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.31 ^a	0.58	1.33 ^a	0.48	1.00 ^b	0.53	3.940*
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.24	0.55	1.26	0.49	1.07	0.65	1.089
3. วิธีการปลูกยาง							
- การปลูกด้วยต้นตอตา	1.04	0.66	0.97	0.67	1.14	0.58	0.534
- การปลูกด้วยต้นยางชำถุง	1.31	0.65	1.38	0.54	1.41	0.57	0.304
- การปลูกด้วยเมล็ดแล้วคัตตา	0.90	0.67	1.03	0.63	1.17	0.66	1.600
4. การปลูกซ่อมยาง	1.22	0.58	1.15	0.49	1.14	0.44	0.263
5. การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.25	0.59	1.23	0.48	1.03	0.49	1.692
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง							
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	1.18	0.59	1.03	0.43	1.00	0.53	1.385
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	1.14	0.57	1.03	0.43	1.00	0.53	1.385
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.31	0.58	1.28	0.51	1.21	0.49	0.366
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช							
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.27	0.60	1.21	0.47	1.17	0.54	0.368
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.31	0.58	1.28	0.51	1.31	0.54	0.040
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.86	0.57	0.92	0.70	0.89	0.49	0.114
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.71	0.54	0.87	0.57	0.89	0.49	1.582
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.14	0.57	1.31	0.47	1.28	0.53	1.324
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.39	0.49	1.44	0.50	1.34	0.48	0.284
12. การกรีดยาง	1.63	0.49	1.44	0.55	1.62	0.56	1.683

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามรายได้จากการเกษตรต่อปี (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับยางพารา	รายได้จากการเกษตร (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า10000		10000-30000		มากกว่า30000		
	(n= 51)		(n= 39)		(n= 29)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง							
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.24	0.74	1.31	0.73	1.28	0.59	0.119
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	1.31	0.65	1.33	0.53	1.38	0.56	0.114
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวันรวมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง	1.27	0.62	1.38	0.49	1.28	0.53	0.519
14. การแปรรูปยางพารา							
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.51	0.58	1.59	0.49	1.59	0.50	0.313
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.19	0.63	1.38	0.59	1.34	1.48	1.287
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.24	0.68	1.49	0.64	1.45	0.57	1.976
- วิธีการทำยางแท่ง	1.24	0.68	1.44	0.64	1.48	0.57	1.757
- วิธีการทำยางเครพ	1.31	0.71	1.36	0.71	1.34	0.67	0.049
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.37	0.72	1.46	0.72	1.45	0.69	0.202
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด	1.67	0.48	1.74	0.44	1.76	0.58	0.425
16. การตลาด							
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.84	0.37	1.95	0.22	1.89	0.31	1.267
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยางที่ตลาดต้องการ	1.80	0.40	1.87	0.34	1.89	0.31	0.728
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.86 ^b	0.35	1.89 ^{ab}	0.31	2.00 ^a	0.00	2.133*

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

9) เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราที่แตกต่างกัน จำนวน 3 กลุ่ม คือ พื้นที่ปลูกยางพาราค่ากว่า 10 ไร่, พื้นที่ปลูกยางพารา 10-30 ไร่ และพื้นที่ปลูกยางมากกว่า 30 ไร่ขึ้นไป มีระดับความต้องการความรู้เรื่องการผลิตยางพาราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.18 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 7 เรื่อง คือ การใส่ปุ๋ยแบบหลุม การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี การปลูกพืชแซมยาง การขยายพันธุ์ยาง การทำยางแผ่นดิบ และการทำยางแผ่นรมควัน เมื่อทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ผลปรากฏ พบว่า

1) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราค่ากว่า 10 ไร่ มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่องการใส่ปุ๋ยแบบหลุม การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี และการทำยางแผ่นดิบ

2) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 10-30 ไร่ มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี และการขยายพันธุ์ยาง

3) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามากกว่า 30 ไร่ มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง วิธีการทำยางแผ่นรมควัน และการปลูกพืชแซมยาง

จากผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวม อาจจะกล่าวได้ว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อย มีระดับความต้องการสูงในเรื่อง การใส่ปุ๋ยแบบหลุม การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี และวิธีการทำยางแผ่นดิบ ทั้งนี้เนื่องจากการใส่ปุ๋ยสามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น และการมีจำนวนพื้นที่ปลูกน้อยจึงไม่จำเป็นที่จะต้องกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมีเพื่อลดต้นทุน ส่วนเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามาก มีระดับความต้องการสูงในเรื่องการปลูกพืชแซมยาง และการทำยางแผ่นรมควัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก การมีพื้นที่ปลูกยางพารามากทำให้มีพื้นที่ปลูกพืชอื่นลดลง เกษตรกรจึงจำเป็นต้องปลูกพืชอื่นๆ แซมยาง เพื่อเป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเพิ่มรายได้ของตนเอง นอกจากนี้การมีพื้นที่ปลูกยางพารามาก ทำให้เกษตรกรมีความจำเป็นในการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชเพื่อเป็นการประหยัดเวลาที่จะไปทำกิจกรรมอื่นๆ

ส่วนเรื่องอื่นๆ อีกจำนวน 9 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ปลูกยางพาราแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 10 ไร่		10 - 30 ไร่		มากกว่า 30 ไร่		
	(n = 29)		(n = 69)		(n = 21)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.31	0.47	1.25	0.58	1.14	0.57	0.558
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.28	0.45	1.22	0.59	1.05	0.59	1.073
3. วิธีการปลูกยาง							
- การปลูกด้วยคันคอตตา	1.00	0.65	1.03	0.71	1.14	0.36	0.330
- การปลูกด้วยคันขางช้าง	1.48	0.51	1.35	0.64	1.24	0.54	1.081
- การปลูกด้วยเมล็ดแล้วคึดตา	0.89	0.62	1.00	0.71	1.19	0.51	1.235
4. การปลูกซ่อมยาง	1.24	0.51	1.20	0.56	1.00	0.32	1.569
5. การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.24	0.51	1.22	0.59	1.05	0.38	0.942
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง							
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	1.07	0.53	1.10	0.57	1.05	0.38	0.097
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	1.07	0.53	1.12	0.56	1.00	0.32	0.422
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.45 ^a	0.51	1.26 ^{ab}	0.56	1.09 ^b	0.44	2.806*
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช							
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.17 ^{ab}	0.54	1.32 ^a	0.58	1.00 ^b	0.32	3.065*
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.38 ^a	0.49	1.35 ^a	0.59	1.05 ^b	0.38	2.909*
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.76 ^b	0.58	0.88 ^{ab}	0.63	1.09 ^a	0.44	2.002*
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.76	0.44	0.77	0.62	1.00	0.32	1.647
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.24	0.58	1.25	0.55	1.14	0.36	0.320
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.38 ^{ab}	0.49	1.46 ^a	0.50	1.19 ^b	0.40	2.581*
12. การกรีดยาง	1.62	0.49	1.59	0.55	1.38	0.49	1.538

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 10ไร่		10 - 30ไร่		มากกว่า30ไร่		
	(n = 29)		(n = 69)		(n = 21)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง							
- วิธีกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.21	0.68	1.33	0.74	1.14	0.57	0.748
- วิธีกรีดครั้งต้นวันเว้นวัน	1.48	0.51	1.28	0.64	1.33	0.48	1.284
- วิธีกรีดครั้งต้นวันเว้นสองวันรวม	1.38	0.49	1.29	0.59	1.29	0.46	0.295
กับการใช้สารเคมี							
14. การแปรรูปยางพารา							
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.68 ^a	0.47	1.55 ^{ab}	0.56	1.38 ^b	0.49	2.093*
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.24	0.58	1.32	0.63	1.29	0.46	1.777
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.10 ^b	0.72	1.43 ^a	0.63	1.52 ^a	0.51	3.521*
- วิธีการทำยางแท่ง	1.17	0.76	1.42	0.63	1.43	0.51	1.652
- วิธีการทำยางเครพ	1.21	0.77	1.39	0.71	1.33	0.48	0.721
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.28	0.79	1.45	0.72	1.52	0.51	0.886
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด							
16. การตลาด							
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.97	0.19	1.86	0.35	1.90	0.30	1.301
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยาง ที่ตลาดต้องการ	1.79	0.41	1.88	0.32	1.81	0.40	0.801
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.89	0.31	1.94	0.24	1.81	0.40	1.718

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

10) เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.19 ดังนี้

เกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางพาราแตกต่างกัน มีระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1) แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จำนวน 1 เรื่อง คือ วิธีการกรีดยางแบบครึ่งคันวันเว้นสองวัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ผลปรากฏว่า เกษตรกรที่มีระยะเวลาปลูกยางพารา 8-9 ปี มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

2) แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 4 เรื่อง คือ วิธีการใส่ปุ๋ยแบบหว่าน การกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี วิธีการกรีดยางครึ่งคันวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง และวิธีการทำยางแผ่นรมควัน เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ผลปรากฏ พบว่า เกษตรกรที่มีระยะเวลาปลูกยางพารา 8-9 ปี มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้ง 4 เรื่อง ได้แก่ วิธีการใส่ปุ๋ยแบบหว่าน การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี วิธีการกรีดยางครึ่งคันวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง และวิธีการทำยางแผ่นรมควัน

จากผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวม อาจจะกล่าวได้ว่า เกษตรกรมีระดับความต้องการวิธีการใส่ปุ๋ยแบบหว่าน และการควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมีสูง อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรได้ขยายพื้นที่ปลูกยางเพิ่มขึ้น แต่ยังมีแรงงานในการผลิตยางเท่าเดิมจึงมีความต้องการความรู้วิธีการใส่ปุ๋ยยางพาราแบบหว่าน และการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชในสวนยาง ทั้งนี้เพื่อลดค่าใช้จ่าย และประหยัดเวลาในการดูแลรักษาสวนยางขนาดใหญ่ได้ นอกจากนี้เกษตรกรยังมีระดับความต้องการวิธีการกรีดยางครึ่งคันวันเว้นสองวันร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง และวิธีการทำยางแผ่นรมควันสูง อาจจะเนื่องมาจากยางพารามีอายุมากขึ้นมีความสมบูรณ์ของต้นเต็มที่ เกษตรกรจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่จะให้ได้น้ำยางมากที่สุด และแปรรูปให้ได้ผลิตภัณฑ์คุณภาพและขายได้ในราคาดี

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนปีที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 7 ปี		8 - 9 ปี		มากกว่า 9 ปี		
	(n = 22)		(n = 62)		(n = 35)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.27 ^{ab}	0.64	1.35 ^a	0.55	1.03 ^b	0.57	4.158*
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.00 ^b	0.53	1.29 ^a	0.58	1.17 ^{ab}	0.51	2.294*
3. วิธีการปลูกยาง							
- การปลูกด้วยคั่นคอตา	1.00	0.62	0.97	0.70	1.20	0.53	1.530
- การปลูกด้วยคั่นยางชำถุง	1.13 ^b	0.64	1.47 ^a	0.62	1.31 ^{ab}	0.47	2.774*
- การปลูกด้วยเมล็ดคั่วแล้วคั่นคอตา	1.05 ^{ab}	0.58	0.85 ^b	0.67	1.26 ^a	0.61	4.482*
4. การปลูกซ่อมยาง	1.00	0.53	1.23	0.56	1.20	0.41	1.630
5. การคัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.00 ^b	0.53	1.31 ^a	0.56	1.11 ^b	0.47	3.251*
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง							
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	0.77 ^b	0.53	1.19 ^a	0.54	1.09 ^a	0.45	5.507**
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	0.82 ^b	0.50	1.18 ^a	0.53	1.09 ^a	0.45	4.182*
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.05 ^b	0.58	1.37 ^a	0.55	1.26 ^{ab}	0.44	3.144*
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช							
- การกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.05 ^b	0.58	1.37 ^a	0.55	1.09 ^b	0.45	4.884**
- การกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.05 ^b	0.58	1.42 ^a	0.56	1.26 ^{ab}	0.44	4.202*
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.91	0.61	0.92	0.66	0.83	0.45	0.271
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.91	0.61	0.74	0.57	0.86	0.43	0.989
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.27	0.46	1.24	0.56	1.17	0.51	0.297
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.36	0.49	1.44	0.49	1.34	0.48	0.448
12. การกรีดยาง	1.36 ^b	0.66	1.68 ^a	0.47	1.49 ^{ab}	0.51	3.502*

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	จำนวนปีที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 7 ปี		8 - 9 ปี		มากกว่า 9 ปี		
	(n = 22)		(n = 62)		(n = 35)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง							
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	0.77 ^f	0.81	1.48 ^a	0.62	1.20 ^b	0.58	10.09***
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	1.14 ^b	0.56	1.44 ^a	0.62	1.29 ^{ab}	0.52	2.349*
14. วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.23 ^{ab}	0.43	1.45 ^a	0.56	1.11 ^b	0.53	4.841**
ร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง							
14. การแปรรูปยางพารา							
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.45 ^{ab}	0.51	1.66 ^a	0.54	1.43 ^b	0.50	2.693*
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.23 ^{ab}	0.43	1.44 ^a	0.62	1.09 ^b	0.56	4.378*
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.23 ^b	0.61	1.56 ^a	0.62	1.11 ^b	0.63	6.602**
- วิธีการทำยางแท่ง	1.18 ^b	0.59	1.48 ^a	0.62	1.26 ^{ab}	0.70	2.469*
- วิธีการทำยางเครพ	1.18	0.73	1.42	0.67	1.29	0.71	1.089
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.23	0.75	1.50	0.67	1.40	0.74	1.233
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด	1.73	0.46	1.73	0.45	1.69	0.58	0.083
16. การตลาด							
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.77 ^b	0.43	1.89 ^{ab}	0.32	1.97 ^a	0.17	2.810*
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยาง	1.82	0.39	1.81	0.39	1.94	0.24	1.725
ที่ตลาดต้องการ							
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.82	0.39	1.90	0.29	1.97	0.17	1.918

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

3) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 14 เรื่อง คือ การเลือกพื้นที่ปลูกยาง การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง การปลูกยางด้วยดินยางชำถุง การปลูกด้วยเมล็ดแล้วคิดดา การตัดแต่ง และสร้างทรงพุ่ม การใส่ปุ๋ยแบบเป็นแถบ การใส่ปุ๋ยแบบหลุม การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี การกรีดยาง วิธีการกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน วิธีการทำยางแผ่นดิบ การทำยางแผ่นฝั้งแห้ง การทำยางแท่ง และแหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ปรากฏผล ดังนี้

3.1) เกษตรกรที่มีระยะเวลาปลูกยางพารา 8-9 ปี มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การเลือกพื้นที่ปลูกยาง การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง การปลูกยางด้วยดินยางชำถุง การตัดแต่งสร้างทรงพุ่ม การใส่ปุ๋ยแบบเป็นแถบ การใส่ปุ๋ยแบบเป็นหลุม การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี การกรีดยาง วิธีการกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน วิธีการทำยางแผ่นดิบ วิธีการทำยางแผ่นฝั้งแห้ง วิธีการทำยางแท่ง

3.2) เกษตรกรที่มีระยะเวลาปลูกยางพารามากกว่า 9 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การปลูกยางด้วยเมล็ดแล้วคิดดา แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ

ส่วนที่เหลืออีก 11 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีระยะเวลาการปลูกยางพาราแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

11) เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานในการผลิตยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการผลิตยางพาราแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานผลิตยาง 1-2 คน และเกษตรกรที่มีแรงงานผลิตยาง 3-4 คน มีระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวนทั้งหมด 16 เรื่อง ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.20 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนแรงงานในการผลิตยางพารา

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	แรงงานในการผลิตยางพารา				ค่า t
	1-2 คน(n=105)		3-4 คน(n=14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.25	0.57	1.33	0.58	0.26
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.19	0.58	1.33	0.58	0.40
3. วิธีการปลูกยาง					
- การปลูกด้วยคั่นคอตตา	1.06	0.66	0.67	0.58	1.02
- การปลูกด้วยคั่นยางชำถุง	1.37	0.61	1.33	0.58	0.11
- การปลูกด้วยเมล็ดแล้วคั่นคอตตา	1.00	0.68	0.93	0.73	0.48
4. การปลูกซ่อมยาง	1.19	0.53	0.67	0.58	1.71
5. การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.20	0.56	1.14	0.36	0.37
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง					
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	1.09	0.55	0.67	0.58	1.31
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	1.09	0.53	0.67	0.58	1.36
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.29	0.56	1.33	0.58	0.12
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช					
- การกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.22	0.57	1.21	0.43	0.09
- การกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.32	0.57	1.33	0.58	0.03
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.85	0.60	1.33	0.58	1.36
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.75	0.54	1.33	0.58	1.86
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.21	0.53	1.67	0.58	1.47
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.40	0.49	1.67	0.58	0.91
12. การกรีดยาง	1.54	0.54	1.71	0.47	1.14

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามจำนวนแรงงานในการผลิตยางพารา (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	แรงงานในการผลิตยางพารา				ค่า t
	1-2 คน(n=105)		3-4 คน(n=14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง					
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.32	0.68	1.00	1.00	0.81
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	1.30	0.59	1.57	0.51	1.61
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวันรวมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง	1.31	0.56	1.33	0.58	0.06
14. การแปรรูปยางพารา					
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.55	0.54	1.67	0.58	0.34
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.27	0.60	1.67	0.58	1.12
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.33	0.67	1.67	0.58	0.86
- วิธีการทำยางแท่ง	1.32	0.66	1.33	0.58	0.03
- วิธีการทำยางเครพ	1.30	0.71	1.33	0.58	0.07
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.38	0.73	1.67	0.58	0.67
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด	1.75	0.48	1.67	0.58	0.28
16. การตลาด					
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.89	0.32	1.93	0.27	0.48
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยางที่ตลาดต้องการ	1.86	0.35	1.67	0.58	0.95
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.88	0.33	1.41	0.28	0.53

12) เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร จำแนกตามรายได้จากยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ รายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท รายได้ 20,000-60,000 บาท และรายได้มากกว่า 60,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.21 ดังนี้

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จำนวน 1 เรื่อง คือ การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลว่า เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 6 เรื่อง คือ การปลูกยางด้วยเมล็ดแล้วคิดค่า การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี และไม่ใช้สารเคมี วิธีการทำยางแผ่นดิบ และวิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผล พบว่า

2.1) เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ใน 5 เรื่องคือ การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี และไม่ใช้สารเคมี การทำยางแผ่นดิบ และการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง

2.2) เกษตรกรที่มีรายได้มากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในเรื่องการปลูกด้วยเมล็ดแล้วคิดค่า

3) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 9 เรื่อง คือ การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง การปลูกยางด้วยต้นตอคา การปลูกยางด้วยต้นยางชำถุง การปลูกซ่อมยาง การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่มยาง การปลูกพืชคลุมดิน คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง การขยายพันธุ์ยาง และการทำน้ำยางข้น และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผล พบว่า

3.1) เกษตรกรที่มีรายได้เฉลี่ยจากยางพาราดำต่ำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ในเรื่องการเตรียมพื้นที่ปลูกยาง การปลูกด้วยต้นยางชำถุง การปลูกซ่อมยาง การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่มยาง คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง การขยายพันธุ์ยาง

3.2) เกษตรกรที่มีรายได้เฉลี่ยจากยางพารา 20,000-60,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง การปลูกยางด้วยต้นตอคา และการปลูกพืชคลุมดิน

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามรายได้จากยางพารา

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	รายได้จากยางพารา (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 20,000		20,000-60,000		มากกว่า 60,000		
	(n = 46)		(n = 39)		(n = 34)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเลือกพื้นที่ปลูกยาง	1.46 ^a	0.50	1.23 ^a	0.54	0.97 ^b	0.52	8.570***
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง	1.28 ^a	0.62	1.28 ^a	0.51	1.00 ^b	0.49	3.188*
3. วิธีการปลูกยาง							
- การปลูกด้วยคันคอตตา	0.85	0.73	1.18	0.60	1.15	0.50	0.593
- การปลูกด้วยคันขางชำสูง	1.54 ^a	0.59	1.33 ^{ab}	0.62	1.15 ^b	0.50	4.716*
- การปลูกด้วยเมล็ดแก้วคิตตา	0.74 ^b	0.65	1.15 ^a	0.63	1.21 ^a	0.59	6.992**
4. การปลูกซ่อมยาง	1.35 ^a	0.60	1.10 ^b	0.45	1.03 ^b	0.39	4.598*
5. การตัดแต่งและสร้างทรงพุ่ม	1.35 ^a	0.60	1.18 ^{ab}	0.51	1.00 ^b	0.43	4.283*
6. วิธีการใส่ปุ๋ยยาง							
- การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน	1.13	0.58	1.10	0.55	1.00	0.43	0.623
- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ	1.17	0.61	1.08	0.48	0.97	0.39	1.550
- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม	1.46 ^a	0.59	1.28 ^a	0.51	1.03 ^b	0.39	6.833**
7. การควบคุมกำจัดวัชพืช							
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	1.41 ^a	0.58	1.23 ^a	0.54	0.97 ^b	0.39	7.151**
- การควบคุมกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมี	1.43 ^a	0.58	1.36 ^a	0.54	1.06 ^b	0.42	5.316**
8. การปลูกพืชแซมยาง	0.69 ^b	0.66	1.08 ^a	0.62	0.94 ^{ab}	0.34	4.818*
9. การปลูกพืชคลุมดิน	0.63 ^b	0.61	0.92 ^a	0.53	0.91 ^a	0.38	4.198*
10. คุณลักษณะประจำพันธุ์ยาง	1.37 ^a	0.57	1.21 ^{ab}	0.52	1.06 ^b	0.42	3.588*
11. การขยายพันธุ์ยาง	1.50 ^a	0.51	1.41 ^{ab}	0.49	1.24 ^b	0.43	2.965*
12. การกรีดยาง	1.61	0.58	1.59	0.49	1.47	0.51	0.731

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราของเกษตรกร
จำแนกตามรายได้จากยางพารา (ต่อ)

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	รายได้จากยางพารา (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 20,000		20,000-60,000		มากกว่า60,000		
	(n = 46)		(n = 39)		(n = 34)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
13. ระบบการกรีดยาง							
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน	1.21	0.81	1.56	0.51	1.14	0.66	1.229
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน	1.39	0.65	1.38	0.49	1.21	0.59	1.179
- วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวันรวมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง	1.43	0.58	1.23	0.43	1.23	0.61	1.943
14. การแปรรูปยางพารา							
- วิธีการทำยางแผ่นดิบ	1.72 ^a	0.46	1.59 ^a	0.49	1.29 ^b	0.58	6.951**
- วิธีการทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	1.46 ^a	0.59	1.36 ^a	0.58	1.00 ^b	0.49	6.883**
- วิธีการทำยางแผ่นรมควัน	1.39	0.71	1.44	0.64	1.26	0.57	0.669
- วิธีการทำยางแท่ง	1.41	0.72	1.28	0.60	1.38	0.60	0.452
- วิธีการทำยางเครพ	1.30	0.81	1.26	0.59	1.47	0.61	0.947
- วิธีการทำน้ำยางข้น	1.26 ^b	0.80	1.44 ^{ab}	0.64	1.62 ^a	0.60	2.569*
15. โรคยางและการป้องกันกำจัด	1.69	0.47	1.67	0.53	1.79	0.48	0.666
16. การตลาด							
- แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ	1.85	0.36	1.92	0.27	1.91	0.29	0.712
- รูปแบบของผลิตภัณฑ์ยางที่ตลาดต้องการ	1.76	0.43	1.89	0.31	1.91	0.29	2.300
- ราคาของผลิตภัณฑ์ยาง	1.85	0.36	1.92	0.27	1.97	1.17	1.850

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

****** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3.3) เกษตรกรที่มีรายได้เฉลี่ยจากยางพารามากกว่า 60,000 บาท มีระดับความต้องการความรู้สูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ในเรื่อง วิธีการทำน้ำยางขึ้น อาจเนื่องจากความไม่แน่นอนของราคายางแผ่นดิบ ส่วนที่เหลืออีก 3 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการความรู้ไม่แตกต่างกัน

4.10.2 การเปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกร

การศึกษาส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบระดับความต้องการวิธีการในรูปแบบส่งเสริมความรู้ของเกษตรกร ซึ่งมีทั้งหมด 9 วิธี ได้แก่ การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษา การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว โดยจำแนกตามลักษณะพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคม และการผลิตยางพารา จำนวน 12 ลักษณะ ซึ่งผลการเปรียบเทียบมีดังต่อไปนี้

1) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามเพศ

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง ได้แก่ การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษา การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์/วิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามเพศ

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	เพศ				ค่า t
	ชาย(n=105)		หญิง(n=14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่	1.56	0.49	1.64	0.49	0.57
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.42	0.49	1.50	0.52	0.57
3. การจัดฝึกอบรม	1.59	0.49	1.57	0.51	0.13
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.44	0.49	1.36	0.49	0.57
5. การไปทัศนศึกษา	1.79	0.41	1.86	0.36	0.58
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.07	0.82	1.21	0.69	0.64
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.87	0.79	1.14	0.77	1.22
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.09	0.77	1.29	0.61	1.24
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.09	0.69	1.43	0.51	1.78

2) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามอายุ ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ อายุไม่เกิน 40 ปี อายุ 41-50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.23 ดังนี้

เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพาราแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ การจัดประชุมกลุ่ม และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับความต้องการจัดประชุมกลุ่มสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่มีอายุอยู่ในวัยกลางคน มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ และเพื่อต้องการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับผู้ปลูกยางพาราคนอื่น ๆ จึงทำให้มีระดับความต้องการให้จัดประชุมสูงเพื่อที่จะได้มีโอกาสพบปะกับบุคคลอื่นในการแลกเปลี่ยนและเสนอแนวคิดในการผลิตยางพารา

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 1 เรื่อง คือ การจัดฝึกอบรม เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับความต้องการจัดฝึกอบรมสูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอายุอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีอายุ 41-51 ปี ยากแลกเปลี่ยนความรู้ และหาประสบการณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ส่วนเกษตรกรที่มีอายุมากมักจะมีปัญหาเรื่องสุขภาพและประสิทธิภาพการเรียนรู้ จึงทำให้ไม่อยากไปเข้ารับการฝึกอบรม หรือเจ้าหน้าที่ทางราชการไม่คัดเลือกเข้าฝึกอบรม

ส่วนที่เหลือจำนวน 7 วิธี พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกร
จำแนกตามอายุ

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	อายุเกษตรกร						ค่า F
	ไม่เกิน 40 ปี		41 - 50 ปี		มากกว่า 50 ปี		
	(n=25)		(n=55)		(n=39)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมเยียนของเจ้าหน้าที่	1.56	0.51	1.64	0.49	1.49	0.51	1.037
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.28 ^b	0.46	1.58 ^a	0.49	1.31 ^b	0.47	5.236**
3. การจัดฝึกอบรม	1.56 ^{ab}	0.51	1.69 ^a	0.47	1.46 ^b	0.51	2.576*
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.44	0.51	1.47	0.50	1.36	0.49	0.602
5. การไปทัศนศึกษา	1.84	0.37	1.76	0.43	1.82	0.39	0.392
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.20	0.82	1.16	0.76	0.89	0.85	1.577
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.92	0.86	0.91	0.75	0.87	0.83	0.035
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.08	0.81	1.09	0.70	0.97	0.81	0.290
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.16	0.75	1.18	0.64	1.03	0.71	0.631

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกร

จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน 2 กลุ่มคือ เกษตรกรที่จบประถมศึกษา และจบมัธยมศึกษา มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง ได้แก่ การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษา การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์/วิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว ดังรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.24 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามระดับการศึกษา

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	ระดับการศึกษา				ค่า t
	ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา		
	(n = 97)		(n = 22)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมเขียนของเจ้าหน้าที่	1.56	0.49	1.64	0.49	0.68
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.43	0.49	1.45	0.51	0.27
3. การจัดฝึกอบรม	1.59	0.49	1.59	0.50	0.03
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.47	0.50	1.27	0.46	1.64
5. การไปทัศนศึกษา	1.80	0.40	1.77	0.43	0.33
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.13	0.86	0.91	0.53	1.51
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.91	0.83	0.86	0.64	0.23
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.06	0.81	1.00	0.53	0.44
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.16	0.73	1.00	0.44	1.30

หมายเหตุ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.66 ถือว่าเกษตรกรไม่มีความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.67 - 1.33 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.34 - 2.00 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับมาก

4) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามสถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นประธานกลุ่ม และเกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.25 ดังนี้

เกษตรกรที่มีสถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่มแตกต่างกัน มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ การใช้หออกระจายข่าว โดยที่เกษตรกรที่เป็นประธานกลุ่มมีระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่ม อาจจะเนื่องมาจาก การคิดตั้งหออกระจายข่าวส่วนมากจะคิดตั้งอยู่ที่บ้านผู้นำชุมชน เช่น บ้านกำนัน บ้านผู้ใหญ่บ้าน หรือที่ทำการกลุ่ม และผู้ที่ทำหน้าที่กระจายข่าวสารก็คือ ผู้นำ จึงทำให้ผู้นำหรือประธานกลุ่มมีความต้องการในระดับที่สูงกว่าสมาชิกกลุ่ม

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 เรื่อง คือ การไปทัศนศึกษาดูงาน และการใช้โทรทัศน์วิทยุ โดยที่เกษตรกรที่เป็นประธานกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นสมาชิกกลุ่ม ในเรื่องการใช้โทรทัศน์และวิทยุ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้นำชุมชนหรือผู้นำกลุ่มโดยทั่วไปมักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในครัวเรือน เช่น โทรทัศน์และวิทยุ จึงมีความต้องการที่จะได้รับข่าวสารต่าง ๆ ผ่านช่องทางเหล่านี้ ส่วนเรื่องการไปทัศนศึกษาจะพบว่าเกษตรกรที่มีฐานะเป็นสมาชิกกลุ่มมีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการสูงกว่าผู้ที่มิใช่ฐานะเป็นประธานกลุ่มหนึ่ง อาจจะเนื่องมาจากการเป็นสมาชิกกลุ่มมักจะได้รับข่าวสารหรือคำแนะนำต่าง ๆ โดยผ่านผู้นำกลุ่ม หรือเจ้าหน้าที่เข้ามาแนะนำ โดยเป็นการบอกเล่าแนะนำไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ดังนั้นเกษตรกรกลุ่มนี้จึงมีความต้องการสูงที่จะไปศึกษาดูงานด้วยตนเอง เพื่อให้เห็นจริงและสร้างเสริมประสบการณ์ในการผลิตยางพาราของตนเอง

ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 6 วิธี พบว่า เกษตรกรที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมจำแนกตาม
สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม				ค่า t
	ประธาน(n=25)		สมาชิก (n=94)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมเยียนของเจ้าหน้าที่	1.68	0.48	1.54	0.50	1.23
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.56	0.51	1.39	0.49	1.50
3. การจัดฝึกอบรม	1.68	0.48	1.56	0.49	1.04
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.48	0.51	1.41	0.49	1.04
5. การไปทัศนศึกษา	1.64	0.49	1.84	0.37	2.25*
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.36	0.76	1.01	0.81	1.94
7. การจัดงานวันรณรงค์	1.04	0.79	0.86	0.79	1.00
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.40	0.58	0.96	0.78	2.66*
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.44	0.57	1.04	0.70	2.65**

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5) เปรียบเทียบระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมจำแนกตามจำนวนแรงงาน ในครัวเรือน

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ จำนวนแรงงานในครัวเรือนต่ำกว่า 4 คน จำนวน 5-6 คน และจำนวนมากกว่า 6 คนขึ้นไป มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 เรื่อง คือ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว ดังสรุปในรายละเอียดที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.26 ดังนี้

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	จำนวนแรงงานในครัวเรือน						ค่า F
	ต่ำกว่า 4 คน		5 - 6 คน		มากกว่า 6 คน		
	(n = 38)		(n = 61)		(n = 20)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่	1.61	0.49	1.54	0.50	1.60	0.50	0.232
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.50 ^a	0.51	1.46 ^a	0.50	1.20 ^b	0.41	2.697*
3. การจัดฝึกอบรม	1.68	0.47	1.51	0.50	1.65	0.49	1.692
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.53	0.51	1.39	0.49	1.35	0.49	1.140
5. การไปทัศนศึกษา	1.74	0.45	1.82	0.39	1.85	0.37	0.688
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.21 ^a	0.81	1.13 ^a	0.81	0.70 ^b	0.73	2.915*
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.76 ^b	0.75	1.08 ^a	0.80	0.60 ^b	0.75	3.740*
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.05 ^{ab}	0.69	1.16 ^a	0.76	0.70 ^b	0.80	2.917*
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.18 ^a	0.61	1.19 ^a	0.68	0.80 ^b	0.77	2.824*

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 เรื่อง คือ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ปรากฏผล ดังนี้

1.1) เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนต่ำกว่า 4 คน มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง การจัดประชุมกลุ่ม และการจัดทำแปลงสาธิต

1.2) เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนจำนวน 5-6 คน มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว

สรุปโดยภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อย มีความต้องการสูงในเรื่อง การใช้หอกระจายข่าว การใช้โทรทัศน์และวิทยุ การจัดงานวันรณรงค์ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อยจำเป็นต้องใช้แรงงานที่มีอยู่ ประกอบกิจกรรมฟาร์มอื่นๆ ของตนเอง ทำให้ไม่ว่างที่จะไปร่วมกิจกรรมที่เป็นการส่งเสริมแบบ บุคคลหรือแบบกลุ่ม ดังนั้นจึงทำให้เกษตรกรที่มีแรงงานในครัวเรือนน้อยเลือกที่จะรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นวิธีการส่งเสริมแบบมวลชนมากกว่า

6) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามอาชีพหลัก

ผลการเปรียบเทียบ ดังผลสรุปที่แสดงในตารางที่ 4.27 พบว่า เกษตรกรที่มีอาชีพหลัก ด้านเกษตรกรรม และเกษตรกรที่มีอาชีพหลักด้านอื่นๆ (ได้แก่ รับราชการ, ค้าขาย และรับจ้างทั่วไป) มีระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมไม่แตกต่างกันทุกเรื่อง จำนวน 9 วิธี ได้แก่ การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษา การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามอาชีพหลัก

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	อาชีพหลัก				ค่า t
	เกษตรกร (n=104)		อื่นๆ (n=15)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่	1.55	0.50	1.68	0.48	1.16
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.40	0.49	1.55	0.51	1.22
3. การจัดฝึกอบรม	1.56	0.49	1.73	0.46	1.47
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.43	0.49	1.45	0.51	0.27
5. การไปทัศนศึกษา	1.78	0.41	1.86	0.35	0.84
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.10	0.79	1.00	0.87	0.54
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.92	0.79	0.82	0.85	0.53
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.04	0.78	1.09	0.68	0.28
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.10	0.71	1.23	0.53	0.77

7) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

ผลการเปรียบเทียบ ดังผลสรุปที่แสดงในตารางที่ 4.28 พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน จำนวน 3 กลุ่มคือ พื้นที่ต่ำกว่า 40 ไร่ พื้นที่ 40-80 ไร่ และพื้นที่มากกว่า 80 ไร่ มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 วิธี คือ การจัดฝึกอบรม และการแจกเอกสารคำแนะนำ และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรต่ำกว่า 40 ไร่ มีระดับความต้องการในเรื่องการจัดฝึกอบรม และการแจกเอกสารคำแนะนำสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรน้อยมักมีเวลาว่างจากการทำการเกษตร ทำให้มีเวลาว่างและมีความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมและคำแนะนำต่าง ๆ ส่วนที่เหลือ จำนวน 7 วิธี พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร						ค่า F
	ต่ำกว่า 40 ไร่		40 - 80 ไร่		มากกว่า 80 ไร่		
	(n = 55)		(n = 39)		(n = 25)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่	1.65	0.48	1.51	0.51	1.48	0.51	1.475
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.47	0.50	1.44	0.50	1.32	0.48	0.815
3. การจัดฝึกอบรม	1.73 [*]	0.45	1.49 ^b	0.51	1.44 ^b	0.51	4.349 [*]
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.53 [*]	0.50	1.38 ^{ab}	0.49	1.28 ^b	0.46	2.410 [*]
5. การไปทัศนศึกษา	1.82	0.39	1.82	0.39	1.72	0.46	0.594
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.15	0.80	1.05	0.86	1.00	0.76	0.321
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.84	0.81	0.92	0.81	1.00	0.76	0.385
8. การใช้โทรศัพท์/วิทยุ	1.02	0.76	1.10	0.79	1.04	0.73	0.142
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.13	0.69	1.13	0.77	1.12	0.53	0.001

หมายเหตุ * แสดงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

8) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเกษตร

ผลการเปรียบเทียบ พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากการเกษตรแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,000-30,000 บาทและรายได้มากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 4.29 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 1 วิธี คือ การไปทัศนศึกษาดูงาน และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มเกษตรกรกลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้น้อยมีความต้องการที่จะไปศึกษาดูงานการเกษตร ทั้งนี้เพื่อจะได้นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาปรับปรุงการทำการเกษตรของตนเอง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ภาคการเกษตรของตนเอง ส่วนที่เหลืออีก จำนวน 8 วิธี พบว่า เกษตรกรมีระดับความต้องการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเกษตร

รูปแบบและวิธีการส่งเสริม	รายได้จากการเกษตร (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 10,000		10,000-30,000		มากกว่า 30,000		
	(n = 51)		(n = 39)		(n = 29)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่	1.55	0.50	1.56	0.50	1.62	0.49	0.195
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.35	0.48	1.49	0.51	1.48	0.51	1.034
3. การจัดฝึกอบรม	1.63	0.49	1.51	0.51	1.62	0.49	0.673
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.47	0.50	1.38	0.49	1.41	0.50	0.343
5. การไปทัศนศึกษา	1.86 ^a	0.3	1.69 ^b	0.47	1.83 ^a	0.38	2.117*
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.18	0.77	1.00	0.86	1.03	0.82	0.594
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.94	0.79	0.87	0.86	0.86	0.74	0.123
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.16	0.73	0.95	0.83	1.00	0.71	0.918
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.19	0.72	0.97	0.74	1.21	0.49	1.442

หมายเหตุ * แสดงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

9) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ มีพื้นที่ปลูกยางต่ำกว่า 10 ไร่ พื้นที่ปลูกยาง 10-30 ไร่ และพื้นที่ปลูกยางมากกว่า 30 ไร่ขึ้นไป มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลแสดงในตารางที่ 4.30 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 วิธี คือ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษาดูงาน และการใช้หอกระจายข่าว และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า

1) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพารา 10-30 ไร่ มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในวิธี การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม และการใช้หอกระจายข่าว ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่ปลูกยางน้อยเมื่อว่างจากการทำกิจกรรมในสวนยาง ทำให้มีเวลาในการเข้าร่วมประชุมกลุ่ม หรือการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เรื่องยางพาราได้มากกว่ากลุ่มอื่นๆ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางน้อย สามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมในรูปแบบที่เป็นการส่งเสริมแบบกลุ่มได้

2) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราค่ากว่า 10 ไร่ มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง การแจกเอกสารคำแนะนำ และการไปทัศนศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางน้อยมักเป็นเกษตรกรที่เริ่มปลูกยางและยังไม่แน่ใจในความสามารถของตนเองในการปลูกยางพารา จึงต้องการที่จะหาความรู้ประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น โดยการไปทัศนศึกษาดูงาน และอ่านเอกสารคำแนะนำ เพื่อจะได้เห็นตัวอย่างสวนอื่นๆและปรับปรุงให้ได้ผลผลิตต่อไร่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้การที่มีพื้นที่ปลูกยางน้อยทำให้มีเวลาในการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ได้สะดวกขึ้น

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 10 ไร่		10 - 30 ไร่		มากกว่า 30ไร่		
	(n = 29)		(n = 69)		(n = 21)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมเยือนของเจ้าหน้าที่	1.66	0.48	1.59	0.49	1.38	0.49	2.063
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.41 ^{ab}	0.50	1.49 ^a	0.50	1.24 ^b	0.44	2.173*
3. การจัดฝึกอบรม	1.58 ^{ab}	0.50	1.67 ^a	0.47	1.33 ^b	0.48	3.838*
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.55 ^a	0.51	1.45 ^a	0.50	1.19 ^b	0.40	3.503*
5. การไปทัศนศึกษา	1.86 ^a	0.35	1.83 ^a	0.38	1.62 ^b	0.49	2.679*
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.14	0.79	1.12	0.81	0.90	0.83	0.630
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.79	0.82	0.97	0.80	0.81	0.75	0.667
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.07	0.79	1.12	0.74	0.81	0.75	1.336
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.17 ^{ab}	0.85	1.20 ^a	0.63	0.81 ^b	0.51	2.841*

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

10) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนปีที่ปลูกยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 7 ปี ระยะเวลา 8-9 ปี และระยะเวลามากกว่า 9 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.31 ดังนี้

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

รูปแบบและวิธีการส่งเสริม	จำนวนปีที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 7 ปี		8 - 9 ปี		มากกว่า 9 ปี		
	(n=22)		(n = 62)		(n = 35)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่	1.64 ^a	0.49	1.68 ^a	0.47	1.34 ^b	0.48	5.724**
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.36 ^{ab}	0.49	1.53 ^a	0.50	1.29 ^b	0.46	3.089*
3. การจัดฝึกอบรม	1.59 ^a	0.50	1.74 ^a	0.44	1.31 ^b	0.47	9.595***
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.27 ^b	0.46	1.55 ^a	0.50	1.31 ^b	0.47	4.003*
5. การไปทัศนศึกษา	1.59 ^b	0.50	1.85 ^a	0.36	1.83 ^a	0.38	3.794*
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.00	0.69	1.21	0.81	0.91	0.85	1.656
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.68	0.65	1.00	0.83	0.86	0.81	1.374
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.09	0.68	1.13	0.76	0.89	0.79	1.196
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.09	0.61	1.21	0.68	1.00	0.73	1.090

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

1) แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จำนวน 1 วิธี คือ การจัดฝึกอบรม และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่าเกษตรกรที่ปลูกยางแล้ว 8-9 ปี มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีระยะเวลาการปลูกยางไม่นานและยังไม่เคยเข้าฝึกอบรม จึงมีความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนำมาซึ่งการปรับปรุงผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่ และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่ปลูกยางแล้ว 8-9 ปี มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่ปลูกยางใหม่ ๆ และอยู่ในช่วงเริ่มกรีดยางมีความต้องการคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมในเรื่องการกรีดยางสูง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งจะนำมาซึ่งการเพิ่มผลผลิตยางต่อไป

3) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 3 วิธี คือ การจัดประชุมกลุ่ม การแจกเอกสารคำแนะนำ และการไปทัศนศึกษาดูงาน และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่ปลูกยางแล้ว 8-9 ปี มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

จากผลการเปรียบเทียบ โดยภาพรวมอาจจะกล่าวได้ว่า เกษตรกรที่มีระยะเวลาปลูกยางต่ำ มีระดับความต้องการวิธีการ การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ และการไปทัศนศึกษาดูงาน อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางต่ำยังต้องการความรู้เพิ่มเติมโดยเข้ารับการศึกษาอบรม การไปทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ ตลอดจนการเข้ามาแนะนำทางวิชาการของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอย่างใกล้ชิด

ส่วนที่เหลืออีก จำนวน 4 วิธี พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนปีที่ปลูกยางพาราแตกต่างกันมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

11) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามจำนวน แรงงานในการผลิตยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีแรงงานในการผลิตยางแตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ จำนวนแรงงาน 1-2 คน และจำนวนแรงงาน 3-4 คน มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.32 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 1 เรื่อง คือ การไปทัศนศึกษาดูงาน โดยที่เกษตรกรที่มีแรงงานผลิตยาง 1-2 คน มีระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรที่มีแรงงานผลิตยาง 3-4 คน ทั้งนี้ อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่มีแรงงานในการผลิตยางพาราต่ำเป็นผู้ที่ดูแลสวนยางด้วยตนเอง จึงมีความจำเป็นต้องการการไปศึกษาดูงานสวนยางอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้และทักษะในการผลิตยางพาราของตนเอง

ส่วนที่เหลืออีกจำนวน 8 วิธี พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานแตกต่างกันมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตาม
จำนวนแรงงานในการผลิตยางพารา

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	จำนวนแรงงานในการผลิตยาง				ค่า t
	1-2 คน (n=105)		3-4 คน (n=14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่	1.59	0.49	1.67	0.58	0.27
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.44	0.49	1.67	0.58	0.77
3. การจัดฝึกอบรม	1.61	0.49	1.67	0.58	0.20
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.45	0.50	1.33	0.58	0.40
5. การไปทัศนศึกษา	1.85	0.36	1.33	0.58	2.45*
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.12	0.82	1.00	1.00	0.24
7. การจัดงานวันรณรงค์	0.90	0.82	1.00	1.00	0.20
8. การใช้โทรศัพท์/วิทยุ	1.08	0.78	0.67	0.58	0.91
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.09	0.69	1.43	0.51	1.78

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12) เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตาม รายได้จากยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท รายได้ 20,000-60,000 บาท และรายได้มากกว่า 60,000 บาทขึ้นไป มีระดับความต้องการรูปแบบวิธีการส่งเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในวิธีต่างๆ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.33 ดังนี้

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จำนวน 3 วิธี คือ การเข้าเยี่ยมชมของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม และการจัดฝึกอบรม เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราดำกว่า 20,000 บาท จะมีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 วิธีคือ การแจกเอกสารคำแนะนำ เมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบระดับความต้องการในรูปแบบวิธีการส่งเสริมของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากยางพารา

รูปแบบวิธีการส่งเสริม	รายได้จากยางพารา (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 20,000		20,000-60,000		มากกว่า 60,000		
	(n = 41)		(n = 39)		(n = 34)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่	1.78 ^a	0.42	1.59 ^a	0.49	1.26 ^b	0.45	12.783***
2. การจัดประชุมกลุ่ม	1.63 ^a	0.49	1.44 ^a	0.50	1.15 ^b	0.36	10.789***
3. การจัดฝึกอบรม	1.80 ^a	0.40	1.54 ^b	0.51	1.35 ^b	0.49	9.693***
4. การแจกเอกสารคำแนะนำเรื่องยาง	1.59 ^a	0.49	1.44 ^a	0.50	1.21 ^b	0.41	6.267**
5. การไปทัศนศึกษา	1.80	0.40	1.77	0.43	1.82	0.39	0.170
6. การจัดทำแปลงสาธิต	1.33 ^a	0.70	1.05 ^{ab}	0.89	0.79 ^b	0.77	4.534*
7. การจัดงานวันรณรงค์	1.04 ^a	0.79	0.92 ^{ab}	0.87	0.68 ^b	0.68	2.144*
8. การใช้โทรทัศน์/วิทยุ	1.29 ^a	0.75	0.97 ^{ab}	0.78	0.82 ^b	0.67	4.086*
9. การใช้หอกระจายข่าว	1.33 ^a	0.70	1.03 ^{ab}	0.74	0.97 ^b	0.52	3.404*

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

3) แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 4 วิธีคือ การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราดำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในทั้งหมด 4 เรื่องคือ การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันรณรงค์ การใช้โทรทัศน์/วิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว

ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมอาจจะกล่าวได้ว่า เกษตรกรมีระดับความต้องการมากในรูปแบบวิธีการส่งเสริม ในเรื่อง การเข้าเยี่ยมชมเยียนของเจ้าหน้าที่ การจัดประชุมกลุ่ม การจัดฝึกอบรม การแจกเอกสารคำแนะนำ การไปทัศนศึกษา และมีระดับความต้องการน้อย ในเรื่อง

การจัดทำแปลงสาธิต การจัดงานวันชมรังค์ การใช้โทรทัศน์และวิทยุ และการใช้หอกระจายข่าว ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำมีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราค่า ไม่มีความรู้ในการผลิตยาง และขาดประสบการณ์การทำสวนยางพาราจึงทำให้มีความต้องการสูงในวิธีการส่งเสริมดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อจะได้รับความรู้จากการฝึกอบรมการประชุมกลุ่ม และได้รับประสบการณ์ เกิดทักษะจากการได้ดูการทำแปลงสาธิต ตลอดจนการได้รับคำแนะนำอย่างใกล้ชิดจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรอย่างต่อเนื่อง

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 1 วิธี พบว่าเกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราแตกต่างกัน มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

4.10.3 การเปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกร

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตของเกษตรกร ซึ่งประกอบด้วยทั้งหมด 9 เรื่อง โดยจำแนกตามลักษณะพื้นฐานด้านเศรษฐกิจสังคม และการผลิตยางพารา จำนวน 12 ประเด็น ซึ่งผลการเปรียบเทียบปรากฏผลดังนี้

1) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามเพศ

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.34 ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีระดับความต้องการการบริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.5 จำนวน 1 เรื่อง คือ สิ้นเชื้อเพื่อการผลิต โดยที่เกษตรกรที่เป็นเพศหญิงจะมีค่าเฉลี่ยความต้องการสูงกว่าเกษตรกรที่เป็นเพศชาย ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการบริหารการเงินในครัวเรือนโดยทั่วไปมักเป็นผู้หญิงหรือแม่บ้าน รวมทั้งเป็นผู้ที่ใช้จ่ายเงินในการซื้อหาปัจจัยการผลิตจึงทำให้เพศหญิงมีความต้องการสูงกว่าเพศชายและเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความต้องการมาก ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามเพศ

การบริการและสนับสนุนการผลิต	เพศ				ค่า t
	ชาย (n=105)		หญิง (n=14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.70	0.60	1.93	0.27	2.42*
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต					
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.82	0.53	1.93	0.27	1.24
- ปุ๋ยเคมี	1.97	0.17	1.93	0.27	0.58
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.92	0.33	1.93	0.27	0.05
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.94	0.23	1.67	0.58	0.85
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.95	0.20	1.96	0.25	0.05
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.63	0.54	1.71	0.47	0.56
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.88	0.33	1.95	0.23	0.95
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.92	0.28	1.99	0.10	1.23
7. การประกันราคาผลผลิต	1.80	0.41	1.88	0.23	1.08
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.89	0.32	1.71	0.47	1.33
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา เกี่ยวกับการปลูกยางพารา	1.83	0.38	1.86	0.36	0.27

หมายเหตุ

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.66 ถือว่าเกษตรกรไม่มีความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.67 - 1.33 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.34 - 2.00 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับมาก

2) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 40 ปี อายุ 41-50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.35 ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ อายุไม่เกิน 40 ปี อายุ 41-50 ปี และอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ การสนับสนุนปัจจัยการผลิตด้านค้ำพันธุ์ยางพารา และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีอายุ 41-50 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก เป็นผู้ที่ต้องตัดสินใจเลือกพันธุ์ยางและชนิดค้ำพันธุ์ยางสำหรับปลูก เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ค้ำพันธุ์ ความสะดวกในการจัดเตรียม และความสะดวกในการปลูกค้ำพันธุ์ยาง จึงทำให้มีความต้องการค้ำพันธุ์ดีมากขึ้นนี้เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในการปลูกยางพารา ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกันทั้ง 3 กลุ่มมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

3) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและการสนับสนุนการผลิตยางพาราของ
เกษตรกรจำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจำนวน 2 กลุ่มคือ จบประถมศึกษา และจบมัธยมศึกษา มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.36 ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจำนวน 2 กลุ่มคือ จบประถมศึกษา และจบมัธยมศึกษา มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 1 เรื่อง คือ สินเชื่อเพื่อการผลิต โดยที่เกษตรกรที่จบการศึกษาระดับมัศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการมากกว่าเกษตรกรที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงมักจะมีความรู้ในเรื่องการวางแผนและการลงทุนในกิจกรรมการเกษตร ดังนั้นจึงมักจะคำนึงถึงต้นทุนการผลิต ซึ่งเกษตรกรจำเป็นต้องแสวงหาแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการลงทุน

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีอายุแตกต่างกัน 3 กลุ่มมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามอายุ

การบริการสนับสนุนการผลิต	อายุเกษตรกร						ค่า F
	ไม่เกิน40ปี		41-50ปี		มากกว่า50ปี		
	(n=25)		(n=55)		(n=39)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. ตินเชื้อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.92	0.40	1.71	0.59	1.64	0.63	1.877
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.64 ^b	0.76	1.98 ^a	1.34	1.74 ^{ab}	0.59	5.065**
- ปุ๋ยเคมี	2.00	0.00	1.98	0.13	1.92	0.27	1.696
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.84	0.55	1.96	1.19	1.92	0.27	1.264
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	2.00	0.00	1.93	0.26	1.95	0.22	0.440
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.98	0.13	1.89	0.38	1.927
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.60	0.50	1.65	0.55	1.64	0.54	0.089
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.92	0.28	1.93	0.26	1.95	0.22	0.122
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.98	0.13	2.00	0.00	0.577
7. การประกันราคาผลผลิต	2.00	0.00	1.95	0.23	2.00	0.00	1.799
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.88	0.33	1.84	0.37	1.89	0.31	0.386
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.84	0.37	1.85	0.36	1.79	0.41	0.291
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ ** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 - 0.66 ถือว่าเกษตรกรไม่มีความต้องการ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.67 - 1.33 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.34 - 2.00 ถือว่าเกษตรกรมีความต้องการระดับมาก

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามระดับการศึกษา

การบริการและสนับสนุนการผลิต	ระดับการศึกษา				ค่า t
	จบประถมศึกษา		จบมัธยมศึกษา		
	(n = 97)		(n = 22)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.69	0.62	1.91	0.29	2.46*
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต					
- คำนพันธุ์ยางพารา	1.84	0.49	1.77	0.61	0.06
- ปุ๋ยเคมี	1.96	0.20	2.00	0.00	0.48
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.92	0.35	1.95	0.21	0.65
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.96	0.20	1.91	0.29	0.75
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.96	0.25	1.95	0.21	0.07
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.65	0.54	1.59	0.50	0.46
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.94	0.24	1.91	0.29	0.49
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.99	0.10	2.00	0.00	0.11
7. การประกันราคาผลผลิต	1.97	0.17	2.00	0.00	0.36
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.88	0.33	1.82	0.39	0.72
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา เกี่ยวกับการปลูกยางพารา	1.82	0.38	1.86	0.35	0.44

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและการสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามสถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นประธานกลุ่มและเกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.37 ดังนี้

แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่องคือ สิ้นเชื่อเพื่อการผลิต โดยที่เกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นประธานกลุ่มจะมีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนสูงกว่าเกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ที่เป็นประธานกลุ่มมักจะมีลักษณะความเป็นผู้นำ มีฐานะดี มีความต้องการลงทุน คิดต่อประสานงานในเรื่องต่าง ๆ ระหว่างสมาชิกกับเจ้าหน้าที่ ดังนั้นประธานจึงได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารมากจึงทำให้มีความต้องการในเรื่องนี้สูงกว่าผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่ม ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นประธานกลุ่มและเกษตรกรที่มีสถานภาพเป็นสมาชิกกลุ่ม มีระดับความต้องการ ไม่แตกต่างกัน

5) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและการสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนแตกต่างกัน 3 กลุ่มคือ จำนวนแรงงานต่ำกว่า 4 คน จำนวนแรงงาน 5-6 คน และจำนวนแรงงานมากกว่า 7 คน มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.38 ดังนี้

1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 1 เรื่อง คือ แหล่งรับซื้อผลผลิต และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 พบว่าเกษตรกรที่มีแรงงานในครัวเรือนต่ำกว่า 4 คน มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ

2) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 เรื่อง คือ การสนับสนุนค้ำยงพันธุ์ดี และการประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานมากกว่า 6 คน มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง การสนับสนุนค้ำยงพันธุ์ดี ส่วนเรื่องการประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานต่ำกว่า 4 คน มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามสถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม

ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม				ค่า t
	ประธาน		สมาชิก		
	(n = 25)		(n = 94)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.96	0.20	1.67	0.63	3.80**
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต					
- คั้นพันธุ์ยางพารา	1.44	0.49	1.67	0.58	0.77
- ปุ๋ยเคมี	1.85	0.36	1.33	0.58	0.40
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.68	0.53	1.67	0.58	0.03
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.96	0.20	1.95	0.23	0.27
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.96	0.20	1.96	0.25	0.05
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.64	0.49	1.64	0.55	0.01
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.88	0.33	1.95	0.23	0.95
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.86	0.53	1.67	0.58	0.95
7. การประกันราคาผลผลิต	1.92	0.28	1.99	0.10	1.23
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.80	0.41	1.84	0.37	0.48
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.80	0.41	1.84	0.37	0.48
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา					

หมายเหตุ ** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานในครัวเรือน

การบริการและสนับสนุนการผลิต	จำนวนแรงงานในครัวเรือน						ค่า F
	ต่ำกว่า 4 คน		5 - 6 คน		สูงกว่า 6 คน		
	(n = 38)		(n = 61)		(n = 20)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.68	0.62	1.70	0.59	1.90	0.45	1.043
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.66 ^b	0.71	1.90 ^a	0.39	1.95 ^a	0.22	3.462*
- ปุ๋ยเคมี	1.95	0.23	1.98	1.13	1.95	0.22	0.563
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.84	0.49	1.97	0.18	1.95	0.22	1.857
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.97	0.16	1.93	0.25	1.95	0.22	0.369
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00 ^a	0.00	1.98 ^a	0.13	1.80 ^b	0.52	5.687**
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.71 ^a	0.46	1.69 ^a	0.53	1.35 ^b	0.59	3.715*
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.95	0.23	1.95	0.22	1.85	0.37	1.311
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.97	0.16	2.00	0.00	2.00	0.00	1.067
7. การประกันราคาผลผลิต	1.97	0.16	1.97	0.18	2.00	0.00	0.324
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.95	0.23	1.84	0.37	1.80	0.41	1.697
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.84	0.37	1.87	0.34	1.70	0.47	1.557
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ * แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบโดยภาพรวมอาจจะกล่าวได้ว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในครัวเรือนต่ำ แรงงานส่วนใหญ่มักใช้ไปกับกิจกรรมฟาร์ม และมักจะไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรม จึงไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการหาตลาดเพื่อขายผลผลิตด้วยตนเอง ดังนั้นจึงมีความต้องการในเรื่องดังกล่าวมากกว่า

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 6 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานแตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

6) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามอาชีพหลัก

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่ประกอบอาชีพหลักทางการเกษตร และเกษตรกรผู้ประกอบอาชีพหลักอื่น ๆ (ได้แก่ ค้าขาย, รับราชการ และรับจ้างทั่วไป) มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.39 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 1 เรื่อง คือ การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต โดยพบว่า เกษตรกรที่ประกอบอาชีพหลักด้านการเกษตร มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรที่ประกอบอาชีพหลักอื่น ๆ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่ประกอบอาชีพการเกษตรมักขาดความรู้เรื่องการตลาด มักจะผลิตโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาด เมื่อผลผลิตออกมาแล้วขายไม่ได้หรือไม่มีที่ขาย ดังนั้นเกษตรกรกลุ่มนี้จึงมีความต้องการสูงให้มีการจัดตลาดกลางรับซื้อ เพื่อเป็นการประกันตนเองว่าเมื่อผลผลิตออกมาแล้วสามารถที่จะขายได้ และเมื่อเทียบกับเกษตรกรกลุ่มที่ประกอบอาชีพหลักด้านการค้าขาย รับจ้างทั่วไป และรับราชการ ซึ่งสังเกตได้ว่ากลุ่มอาชีพนี้มักจะได้ติดต่อกับบุคคลต่าง ๆ มาก ทำให้ได้ทราบข้อมูลแหล่งการตลาดมากกว่าจึงมีระดับความต้องการน้อยกว่ากลุ่มประกอบอาชีพหลักด้านเกษตรกรรม

ส่วนที่เหลือนี้อีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่ประกอบอาชีพหลักเกษตรกรรม และเกษตรกรที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามอาชีพหลัก

การบริการและสนับสนุนการผลิต	อาชีพหลัก				ค่า t
	เกษตรกรรวม		อื่นๆ		
	(n = 104)		(n = 15)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. ดินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.70	0.62	1.86	0.35	1.67
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต					
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.81	0.53	1.91	0.43	0.79
- ปุ๋ยเคมี	1.96	0.19	2.00	0.00	0.19
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.92	0.34	1.95	0.21	0.65
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.97	0.17	1.86	0.35	1.37
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.96	0.25	1.95	0.21	0.07
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.62	0.55	1.73	.46	0.86
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.94	0.24	1.91	0.29	0.49
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.80	0.45	9.18***
7. การประกันราคาผลผลิต	1.98	0.14	1.95	0.21	0.52
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.89	0.31	1.73	0.46	1.66
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.83	0.38	1.84	0.35	0.44
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา					

หมายเหตุ *** แสดงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

7) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่การเกษตร

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า จำนวนเกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ พื้นที่ต่ำกว่า 40 ไร่ พื้นที่ 40-80 ไร่ พื้นที่มากกว่า 80 ไร่ มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.40 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 1 เรื่อง คือ แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหาในการผลิตยางพารา และเมื่อทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรต่ำกว่า 40 ไร่ และพื้นที่ 40-80 ไร่ มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มเกษตรกรที่มีพื้นที่มากกว่า 80 ไร่ขึ้นไป ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีพื้นที่ทำการเกษตรน้อยต้องการผลผลิตต่อไร่สูงเพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัวจึงมีความต้องการคำแนะนำและปรึกษาปัญหาในการผลิตยางพาราจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ซึ่งจะทำให้มีผลผลิตยางต่อไร่เพิ่มขึ้น

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 8 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนพื้นที่ทำการเกษตรแตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตไม่แตกต่างกัน

8) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเกษตร

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเกษตรแตกต่างกันจำนวน 3 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,000-30,000 บาท และรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.41 ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากการเกษตรแตกต่างกันจำนวน 3 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท รายได้ 10,000-30,000 บาท และรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 3 เรื่อง คือ วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง แหล่งรับซื้อผลผลิต และการประกันราคาผลผลิต และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีค่าเฉลี่ยความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ ในทั้ง 3 เรื่อง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่มีรายได้

ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ทำการเกษตร

การบริการและการสนับสนุน	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร						ค่า F
	ต่ำกว่า 40 ไร่		40 - 80 ไร่		มากกว่า 80 ไร่		
	(n = 55)		(n = 39)		(n = 25)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. เงินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.76	0.51	1.72	0.65	1.68	0.63	0.192
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดันพันธุ์ยางพารา	1.82	0.55	1.82	0.51	1.88	0.44	1.139
- ปุ๋ยเคมี	1.98	0.13	1.95	0.22	1.96	0.20	0.397
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.89	0.42	1.95	0.22	1.96	0.20	0.553
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.98	0.13	1.95	0.22	1.88	0.33	1.872
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.96	0.27	1.97	0.16	1.92	0.28	0.415
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.64	0.59	1.69	0.47	1.56	0.51	0.466
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.93	0.26	1.92	0.27	1.96	0.20	0.186
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.98	0.13	2.00	0.00	2.00	0.00	0.577
7. การประกันราคาผลผลิต	1.98	0.13	1.95	0.22	2.00	0.00	0.908
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.89	0.31	1.85	0.37	1.84	0.37	0.279
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.87 ^a	0.34	1.87 ^a	0.34	1.68 ^b	0.48	2.663*
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

น้อยมีเงินไม่เพียงพอต่อการซื้ออุปกรณ์การกรีดยางเหมือนกับเกษตรกรที่มีรายได้มาก จึงมีความต้องการการบริการและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์การกรีดยางสูงกว่าผู้ที่มีรายได้มาก นอกจากนี้เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ และรายได้มาก ยังมีความต้องการการประกันราคาผลผลิตและแหล่งรับซื้อผลผลิตมาก ทั้งนี้เพื่อที่จะขายผลผลิตให้ได้ราคาเพิ่มขึ้นและมีแหล่งตลาดที่แน่นอน

ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่เหลือ จำนวน 6 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากภาคการเกษตรแตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากการเกษตร

การบริการและสนับสนุนการผลิต	รายได้จากการเกษตร (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 10,000		10,000-30,000		มากกว่า 30,000		
	(n = 51)		(n = 39)		(n = 29)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. ถิ่นเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.67	0.65	1.72	0.56	1.86	0.44	1.073
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.80	0.57	1.79	0.57	1.93	0.26	0.725
- ปุ๋ยเคมี	2.00	0.00	1.95	0.22	1.93	0.26	1.636
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.92	0.39	1.92	0.27	1.93	0.26	0.008
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	2.00 ^a	0.00	1.95 ^{ab}	0.22	1.86 ^b	0.35	3.816*
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00 ^a	0.00	1.89 ^b	0.38	1.97 ^{ab}	0.19	2.076*
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.69	0.55	1.59	0.55	1.62	0.49	0.380
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.96	0.19	1.92	0.27	1.89	0.31	0.642
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.97	0.16	2.00	0.00	1.026
7. การประกันราคาผลผลิต	2.00 ^a	0.00	1.92 ^b	0.27	2.00 ^a	0.00	3.249*
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.90	0.30	1.87	0.34	1.79	0.41	0.942
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา เกี่ยวกับการปลูกยางพารา	1.76	0.43	1.89	0.31	1.86	0.35	1.517

หมายเหตุ * แสดงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

9) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามพื้นที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ มีพื้นที่ปลูกยางต่ำกว่า 10 ไร่ พื้นที่ปลูกยาง 10-30 ไร่ และพื้นที่ปลูกยางมากกว่า 30 ไร่ มีระดับความต้องการการบริการและสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.42 ดังนี้

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 3 เรื่อง คือ วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต และการประกันราคาผลผลิต และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า

1) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางต่ำกว่า 10 ไร่ มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง และการประกันราคาผลผลิต ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางน้อยเป็นกลุ่มเกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่การเกษตรไม่มาก และมีรายได้น้อย จึงทำให้มีความต้องการการบริการและสนับสนุนอุปกรณ์การกรีดยางมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และให้มีการประกันราคายาง เพื่อให้มีรายได้คงที่และสม่ำเสมอเกษตรกรสามารถทำการผลิตยางต่อไปได้

2) เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยาง 10-30 ไร่ มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต และเป็นระดับความต้องการในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรในกลุ่มนี้เป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีที่ดินปลูกยางน้อยจึงไม่เป็นที่รู้จักของพ่อค้าและไม่ทราบแหล่งจำหน่ายผลผลิตจึงทำให้มีความต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ผลผลิตต่อพ่อค้าในตลาดต่าง ๆ

ส่วนเรื่องอื่น ๆ ที่เหลือ จำนวน 6 เรื่อง พบว่า เกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางแตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีระดับความต้องการไม่แตกต่างกันทางสถิติ

10) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 7 ปี ระยะเวลา 8-9 ปี และระยะเวลามากกว่า 9 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.43 ดังนี้

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา

การบริการและสนับสนุนการผลิต	จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 10 ไร่		10 - 30 ไร่		มากกว่า 30ไร่		
	(n = 29)		(n = 69)		(n = 21)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. ดินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.76	0.58	1.77	0.49	1.57	0.81	0.975
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.89	1.40	1.83	0.51	1.76	0.62	0.431
- ปุ๋ยเคมี	1.97	0.19	1.96	0.21	2.00	0.00	0.460
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.97	0.19	1.88	0.40	2.00	0.00	1.355
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	2.00 ^a	0.00	1.97 ^{ab}	0.21	1.86 ^b	0.36	2.734*
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.96	0.27	1.90	0.30	0.962
4. การประชาสัมพันธ์พันธุ์คุณภาพผลผลิต	1.48 ^b	0.63	1.75 ^a	0.47	1.48 ^b	0.51	4.024*
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.93	0.26	1.96	0.21	1.86	0.36	1.263
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.99	0.12	2.00	0.00	0.358
7. การประกันราคาผลผลิต	2.00 ^a	0.00	1.99 ^a	0.12	1.90 ^b	0.30	2.683*
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.89	0.31	1.88	0.32	1.76	0.44	1.184
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.83	0.38	1.87	0.34	1.71	0.46	1.388
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ * แสดงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนปีที่ปลูกยางพารา

การบริการและสนับสนุนการผลิต	จำนวนปีที่ปลูกยางพารา						ค่า F
	ต่ำกว่า 7 ปี		8 - 9 ปี		มากกว่า 9 ปี		
	(n = 22)		(n = 62)		(n = 35)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. ดินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.86 ^a	0.47	1.79 ^a	0.48	1.54 ^b	0.74	2.848*
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.95	0.21	1.87	0.46	1.69	0.68	2.310
- ปุ๋ยเคมี	2.00	0.00	1.97	0.17	1.94	0.24	0.673
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	2.00	0.00	1.89	0.41	1.94	0.23	1.073
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	2.00	0.00	1.98	0.18	1.89	0.32	2.320
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00	0.00	1.95	0.28	1.94	0.24	0.424
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.59	0.50	1.65	0.58	1.66	0.48	0.112
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.95	0.21	1.90	0.29	1.97	0.17	0.922
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.95 ^b	0.21	2.00 ^a	0.00	2.00 ^a	0.00	2.251*
7. การประกันราคาผลผลิต	1.95	0.21	1.97	0.18	2.00	0.00	0.689
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.82	0.39	1.84	0.37	1.94	0.24	1.298
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.68 ^b	0.48	1.84 ^a	0.37	1.94 ^a	0.28	2.684*
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ ระยะเวลาต่ำกว่า 7 ปี ระยะเวลา 8-9 ปี และระยะเวลามากกว่า 9 ปีขึ้นไป มีระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 3 เรื่อง คือ สินเชื่อเพื่อการผลิต การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต และแหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา และเมื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลพบว่า

1) เกษตรกรที่ปลูกยางแล้วมากกว่า 9 ปี มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่องการจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต และแหล่งให้คำปรึกษาแนะนำ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการปลูกยางพาราเมื่อยางพารามีอายุ 8 ปีขึ้นไป ยางพาราสามารถเปิดกรีดยางได้และผลิตเป็นยางแผ่นดิบ ดังนั้นเกษตรกรในกลุ่มนี้จึงมีความต้องการให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิตยางของตนเองที่กำลังให้ผลผลิต นอกจากนี้เกษตรกรที่เคยปลูกยางพารามานานทำให้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตยางมาก ประสบกับปัญหาต่าง ๆ ทั้งการผลิตและการแปรรูป ตลอดจนการตลาด จึงทำให้เกษตรกรกลุ่มนี้มีความต้องการแหล่งให้คำแนะนำปรึกษามากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อนำไปแก้ไขปัญหของตนเองและเพื่อให้คำแนะนำแก่เกษตรกรที่ปลูกยางใหม่ ๆ

2) เกษตรกรที่ปลูกยางมาต่ำกว่า 7 ปี มีระดับความต้องการสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในเรื่องสินเชื่อเพื่อการผลิต ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีจำนวนปีปลูกยางน้อยเพราะเป็นเกษตรกรรายย่อยมีรายได้น้อย ทำให้ตัดสินใจไปปลูกยางพาราช้า เพราะขาดแหล่งเงินทุนสนับสนุน และเมื่อปลูกยางพาราแล้วเกษตรกรในกลุ่มนี้ยังมีความต้องการสินเชื่อเพื่อการผลิตมากขึ้นเพื่อเป็นทุนในการดูแลรักษาและการแปรรูปยางต่อไป

ส่วนเรื่องที่เหลืออีก จำนวน 6 เรื่อง พบว่าเกษตรกรมีระดับความต้องการไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

11) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรจำแนกตามแรงงานในการผลิตยางพารา

ผลการเปรียบเทียบแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการผลิตยางแตกต่างกัน 2 กลุ่ม คือ จำนวนแรงงาน 1-2 คน และจำนวนแรงงาน 3-4 คน มีระดับความต้องการการบริการสนับสนุนไม่แตกต่างกัน ทั้งหมด 9 เรื่อง ได้แก่ สินเชื่อเพื่อการผลิต การสนับสนุนปัจจัยการผลิต แหล่งรับซื้อผลผลิต การประชาสัมพันธ์ผลผลิต แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต การจัดตลาดกลางผลผลิต การประกันราคาผลผลิต การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต และแหล่งให้คำปรึกษาแนะนำปัญหา ดังปรากฏผลที่แสดงในตารางที่ 4.44 ดังนี้

ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามจำนวนแรงงานในการผลิตยางพารา

การบริการสนับสนุนการผลิต	แรงงานในการผลิตยางพารา				ค่า t
	1 - 2 คน		3 - 4 คน		
	(n = 105)		(n = 14)		
	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.73	0.58	1.67	0.58	0.17
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต					
- ดินพันธุ์ยางพารา	1.82	0.53	1.93	0.27	1.24
- ปุ๋ยเคมี	1.96	0.17	1.93	0.27	0.58
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.92	0.34	1.67	0.58	1.27
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	1.95	0.22	1.67	0.58	0.85
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	1.95	0.20	1.96	0.25	0.05
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.68	0.53	1.67	0.58	0.03
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.88	0.33	1.95	0.23	0.95
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.89	0.32	1.71	0.47	1.33
7. การประกันราคาผลผลิต	1.92	0.28	1.99	0.10	1.23
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.89	0.31	1.67	0.58	1.21
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.86	0.35	1.67	0.58	0.95
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา					

12) เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากยางพารา

ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราแตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท รายได้ 20,000-60,000 บาท และรายได้มากกว่า 60,000 บาท มีระดับความต้องการการบริการสนับสนุนการผลิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จำนวน 4 เรื่อง คือ สินเชื่อเพื่อการผลิต การสนับสนุนยางพันธุ์ดี แหล่งรับซื้อผลผลิต และแหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา และเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD test ที่ระดับ .05 ปรากฏผลตามตารางที่ 4.45 พบว่า

ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบระดับความต้องการการให้บริการและสนับสนุนการผลิตยางพารา
ของเกษตรกรจำแนกตามรายได้จากยางพารา

การบริการและสนับสนุนการผลิต	รายได้จากยางพารา (บาท)						ค่า F
	ต่ำกว่า 20,000		20,000-60,000		มากกว่า 60,000		
	(n = 46)		(n = 39)		(n = 34)		
	Mean	SD	Mean	SD	Mean	SD	
1. สินเชื่อเพื่อการผลิต (เงินทุน)	1.83 ^a	0.38	1.77 ^{ab}	0.58	1.56 ^b	0.75	2.265*
2. การสนับสนุนปัจจัยการผลิต							
- คัดพันธุ์ยางพารา	1.93 ^a	0.33	1.87 ^{ab}	0.41	1.65 ^b	0.73	3.429*
- ปุ๋ยเคมี	1.98	0.15	1.95	0.22	1.97	0.17	0.290
- สารเคมีกำจัดศัตรูพืช	1.98	0.15	1.92	0.27	1.85	0.50	1.483
- วัสดุอุปกรณ์การกรีดยาง	2.00 ^a	0.00	1.92 ^b	0.27	1.91 ^{ab}	0.29	2.033*
3. แหล่งรับซื้อผลผลิต	2.00 ^a	0.00	1.89 ^b	0.38	1.97 ^{ab}	0.17	2.029*
4. การประชาสัมพันธ์คุณภาพผลผลิต	1.65	0.57	1.59	0.55	1.68	0.47	0.261
5. แหล่งซื้อปัจจัยการผลิต	1.93	0.25	1.92	0.27	1.94	0.24	0.048
6. การจัดให้มีตลาดกลางรับซื้อผลผลิต	1.98	0.15	2.00	0.00	2.00	0.00	0.790
7. การประกันราคาผลผลิต	1.98	0.15	1.95	0.22	2.00	0.00	0.981
8. การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต	1.83	0.38	1.89	0.31	1.88	0.33	0.510
9. แหล่งให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา	1.76 ^b	0.43	1.92 ^a	0.27	1.82 ^{ab}	0.39	2.015*
เกี่ยวกับการปลูกยางพารา							

หมายเหตุ * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ค่าเฉลี่ยที่ตามด้วยอักษรภาษาอังกฤษตัวเดียวกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

1) เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่า 20,000 บาท มีระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง สินเชื่อเพื่อการผลิต การสนับสนุนคำนพันธุ์ยางพารา และแหล่งรับซื้อผลผลิต ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้จากยางต่ำต้องการจะมีรายได้เพิ่มจึงมีความต้องการเงินทุนเพื่อขยายพื้นที่ปลูกยาง และการแปรรูปยางให้มีคุณภาพ คำนพันธุ์ดีเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น และมีแหล่งรับซื้อผลผลิตได้ทันทีในราคาที่สูง

2) เกษตรกรที่มีรายได้ 20,000-60,000 บาท มีระดับความต้องการสูงกว่าเกษตรกรกลุ่มอื่น ๆ ในเรื่อง ให้คำแนะนำปรึกษาปัญหา อาจจะเนื่องมาจากเกษตรกรที่มีรายได้จากยางพาราสูงได้รับคำแนะนำปรึกษาปัญหาต่างๆ กับเจ้าหน้าที่หรือผู้อื่นๆ ทำให้สวนยางมีสภาพสมบูรณ์สามารถให้ผลผลิตน้ำยางได้มาก ทำให้เกษตรกรมีรายได้จากยางพาราสูง

ส่วนที่เหลืออีก จำนวน 5 เรื่อง พบว่า เกษตรกรมีระดับความต้องการไม่แตกต่างกัน

4.10.4 การพิสูจน์สมมติฐาน

จากผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพารา ในจังหวัดหนองคาย รายละเอียดตามหัวข้อเรื่องที่ 4.10 พบว่า เกษตรกรที่มีลักษณะพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ สังคมบางประการ และสภาพการผลิตยางพาราแตกต่างกันมีระดับความต้องการแตกต่างกันในบางเรื่องของการส่งเสริมการผลิตยางพารา (ตารางที่ 4.46)

ผลการพิสูจน์สมมติฐาน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ว่า เกษตรกรที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม จำนวนแรงงานในครัวเรือน อาชีพหลัก จำนวนพื้นที่ทำการเกษตร รายได้จากการเกษตร จำนวนพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวนปีที่ปลูกยางพารา แรงงานในการผลิตยางพารา รายได้จากยางพารา มีระดับความต้องการในเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา รูปแบบวิธีการส่งเสริมการผลิตยางพารา การบริการและสนับสนุนการผลิต ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46 สรุปจำนวนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการของเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำแนกตามลักษณะพื้นฐานและสภาพการผลิตยางของเกษตรกร

ลักษณะพื้นฐานเกษตรกร	ความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา	รูปแบบวิธีการส่งเสริม	การบริการและสนับสนุนการผลิต
เพศ - ชาย - หญิง	- การใส่ปุ๋ยเป็นแถบ - การทำยางแท่ง - โรคยางและ การป้องกันกำจัด	- ไม่แตกต่าง	- เงินทุน

ตารางที่ 4.46 สรุปจำนวนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการของเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติจำแนกตามลักษณะพื้นฐานและสภาพการผลิตยางของเกษตรกร (ต่อ)

อายุ - ต่ำกว่า 40 ปี - 41-50 ปี - มากกว่า 50 ปี	- การปลูกด้วยต้นยางชำถุง - การปลูกพืชแซมยาง - การขยายพันธุ์ยาง	- การจัดประชุมกลุ่ม - การจัดฝึกอบรม	- คัดพันธุ์ยางพารา
ระดับการศึกษา - ประถมศึกษา - มัธยมศึกษา	- การเลือกพื้นที่ปลูกยาง - การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง - การปลูกด้วยเมล็ดแล้วตัดตาโนแปลง - การปลูกซ่อมยาง - การใส่ปุ๋ยแบบหูลุม - การปลูกพืชแซมยาง - การทำขางแผ่นรมควัน	- ไม่แตกต่าง	- เงินทุน
สถานภาพการเป็นสมาชิกกลุ่ม - ประธาน - สมาชิก	- การเลือกพื้นที่ปลูกยาง - การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง - การปลูกด้วยต้นคอดดา - การปลูกด้วยต้นยางชำถุง - การปลูกซ่อม - การใส่ปุ๋ยแบบหูลุม - การกำจัดวัชพืชใช้สารเคมี - ลักษณะประจำพันธุ์ยาง - การกรีดยาง - วิธีการยางครั้งต้นวันเว้นวัน - โรคยางการป้องกันกำจัด	- การไปทัศนศึกษา - การใช้โทรทัศน์วิทยุ - การใช้หอกระจายข่าว	- เงินทุน

ตารางที่ 4.46 สรุปจำนวนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
จำแนกตามลักษณะพื้นฐานและสภาพการผลิตยางของเกษตรกร (ต่อ)

จำนวนแรงงาน ในครัวเรือน - ต่ำกว่า 4 คน - 5 - 6 คน - มากกว่า 6 คน	- การปลูกด้วยต้นยางชำถุง - การปลูกซ่อมยาง - การปลูกพืชคลุมดิน - ลักษณะประจำพันธุ์ยาง - แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ - รูปแบบของผลิตภัณฑ์ - ราคาของผลิตภัณฑ์	- การจัดประชุมกลุ่ม - การจัดทำแปลงสาธิต - การจัดงานวันรณรงค์ - การใช้โทรทัศน์วิทยุ - การใช้หอกระจายข่าว	- ดันพันธุ์ยางพารา - แหล่งรับซื้อผลผลิต - การประชาสัมพันธ์
อาชีพหลัก - เกษตรกรรม - อื่น ๆ	- การกรีดยาง - วิธีกรีดยางครั้งต้นวันเว้น สองวัน - การทำยางแผ่นดิบ - โรคยางการป้องกันกำจัด	- ไม่แตกต่าง	- ตลาดกลางรับซื้อผลผลิต
พื้นที่ทำการเกษตร - ต่ำกว่า 40 ไร่ - 41 - 80 ไร่ - มากกว่า 80 ไร่	- การปลูกด้วยต้นยางชำถุง - การปลูกด้วยเมล็ดแล้ว คิดตาในแปลง - วิธีกรีดยางครั้งต้นวัน เว้นสองวัน - แหล่งที่ตั้งโรงงานยางดิบ - ราคาผลิตภัณฑ์ยาง	- การจัดฝึกอบรม - การแจกเอกสารคำแนะนำ	- แหล่งปรึกษาปัญหา
รายได้จากการเกษตร - น้อยกว่า 10,000 บาท - 10,001 - 30,000 บาท - มากกว่า 30,000 บาท	- การเลือกพื้นที่ปลูกยาง - ราคาผลิตภัณฑ์ยาง	- การไปทัศนศึกษา	- อุปกรณ์การกรีดยาง - แหล่งรับซื้อผลผลิต - การประกันราคา

ตารางที่ 4.46 สรุปจำนวนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการของเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติจำแนกตามลักษณะพื้นฐานและสภาพการผลิตยาง (ต่อ)

จำนวนพื้นที่ปลูกยาง - ต่ำกว่า 10 ไร่ - 10 - 30 ไร่ - มากกว่า 30 ไร่	- การใส่ปุ๋ยแบบหลุม - การกำจัดวัชพืชใช้สารเคมี - การปลูกพืชแซมยาง - การขยายพันธุ์ยาง - การทำยางแผ่นดิบ - การทำยางแผ่นรมควัน	- การจัดประชุมกลุ่ม - การจัดฝึกอบรม - การแจกเอกสาร - การไปทัศนศึกษา - การใช้หอกระจายข่าว	- อุปกรณ์การกรีดยาง - การประชาสัมพันธ์ - การประกันราคา
จำนวนปีที่ปลูกยาง - น้อยกว่า 7 ปี - 8 - 9 ปี - มากกว่า 9 ปี	- การเลือกพื้นที่ปลูกยาง - การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง - การปลูกด้วยต้นยางชำสูง - ปลูกด้วยเมล็ดแล้วคิดค่า - การตัดแต่งทรงพุ่ม - การใส่ปุ๋ยแบบแถบ - การใส่ปุ๋ยแบบหว่าน - การใส่ปุ๋ยเป็นหลุม - การกำจัดวัชพืชใช้สารเคมี - การกำจัดวัชพืชไม่ใช้สารเคมี - การกรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน - การกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน - การกรีดยางร่วมกับใช้สารเคมี	- การเยี่ยมของเจ้าหน้าที่ - การจัดประชุมกลุ่ม - การจัดฝึกอบรม - การแจกเอกสาร - การไปทัศนศึกษา	- สินเชื่อเพื่อการผลิต - ตลาดกลางรับซื้อผลผลิต - แหล่งให้คำปรึกษา

ตารางที่ 4.46 สรุปจำนวนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยระดับความต้องการของเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามลักษณะพื้นฐานและสภาพการผลิตยางของเกษตรกร (ต่อ)

	- การทำยางแผ่นดิบ - การทำยางแผ่นผึ่งแห้ง - การทำยางแผ่นรมควัน - การทำยางแท่ง - แหล่งที่ตั้ง โรงงานยางดิบ		
แรงงานในการผลิตยาง - 1 - 2 คน - 3 - 4 คน	- ไม่แตกต่าง	- การไปทัศนศึกษา	- ไม่แตกต่าง
รายได้จากยางพารา - ต่ำกว่า 20,000 บาท - 20,000-60,000 บาท - มากกว่า 60,000 บาท	- การเลือกพื้นที่ปลูกยาง - การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง - การปลูกด้วยต้นตอคา - การปลูกด้วยต้นยางชำถุง - ปลูกด้วยเมล็ดแล้วติดตา - การปลูกซ่อมยาง - การคัดแต่งทรงพุ่ม - การใส่ปุ๋ยแบบหูลุม - การกำจัดวัชพืชใช้สารเคมี - การกำจัดวัชพืชไม่ใช้สารเคมี - การปลูกพืชแซมยาง - การปลูกพืชคลุมดิน - ลักษณะประจำพันธุ์ยาง - การขยายพันธุ์ยาง - การทำยางแผ่นดิบ - การทำยางแผ่นผึ่งแห้ง	- การเยี่ยมของเจ้าหน้าที่ - การจัดประชุมกลุ่ม - การจัดฝึกอบรม - การแจกเอกสาร - การจัดทำแปลงสาธิต - การจัดงานวันรณรงค์ - การใช้โทรทัศน์วิทยุ - การใช้หอกระจายข่าว	- เงินทุน - คำนพันธุ์ยางพารา - แหล่งรับซื้อผลผลิต - แหล่งให้คำปรึกษา